

Om § 46, stk. 2

Forslaget til § 40 medfører en redaktionel ændring i forslaget til § 46, stk. 2.

Om § 46, stk. 3

Når en kommune træffer afgørelse om foranstaltninger efter de gældende § 40, stk. 2, § 42 eller § 42 a, har forældremyndighedsindehaveren til enhver tid mulighed for at begære barnet eller den unge hjemgivet, også hvis barnet er anbragt uden for hjemmet uden forældrenes samtykke. Hjemgivelse kan således begæres umiddelbart efter, at der er truffet tvangsmæssig afgørelse om anbringelse uden for hjemmet og uanset, at sagen samtidig behandles i ankesystemet. Dette kan ofte være belastende for barnet eller den unge, som ikke får den fornødne ro og stabilitet. Det er samtidigt uhensigtsmæssigt, at flere instanser behandler den samme sag på samme tid.

Det foreslås, at muligheden for at få en begæring om hjemgivelse genoptaget begrænses, mens den er under behandling ved Ankestyrelsen og ved landsretten. Kommunen har herefter ikke pligt til at behandle en anmodning om hjemgivelse efter stk. 2, når en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller i landsretten.

En anbringelse uden for hjemmet skal dog altid opføre, når der ikke længere er grundlag for anbringelsen, jf. bl.a. § 46, stk. 1.

Om § 46, stk. 4

Det foreslås, at kommunen forud for en hjemgivelse skal foretage en revision af handleplanen, jf. § 58 a, og i handleplanen angive det videre forløb for barnet eller den unge. Handleplanen skal ifølge formålsbestemmelserne i §§ 1 og 32 så vidt muligt revideres i samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren.

Med forslaget ønskes gældende ret præciseret for at forhindre, at børn og unge hjemgives, før der er taget stilling til det videre forløb. En revision af handleplanen betyder således, at der bliver lagt en plan for barnets eller den unges videre forløb, dvs. en plan for bl.a. skolegang, eventuelle fritidsaktiviteter og eventuelle nødvendige tiltag, der skal støtte barnet, den unge eller familien i tiden efter anbringelsen.

Om § 46, stk. 5

Efter den gældende § 46, stk. 4, skal kommunen, mindst 6 måneder før den unge fylder 18 år, foretage en revision af handleplanen med henblik på at angive, hvilken form for støtte der er nødvendig i forbindelse med ophøret af anbringelsen.

Det foreslås, at kommunen får pligt til at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes efterværn

efter § 62 a, samt pligt til i samarbejde med den unge at revidere handleplanen og tage stilling til, hvad der i øvrigt skal ske i forhold til den unges uddannelse, beskæftigelse og andre relevante forhold.

Pligten til at tage stilling til den unges videre uddannelse og beskæftigelsesforløb har til hensigt at sikre, at den unge efter anbringelsen fortsætter i et hensigtsmæssigt og fremadrettet forløb. I de tilfælde hvor den unge allerede er inde i et godt uddannelses- eller beskæftigelsesforløb, der ikke afbrydes ved hjemgivelsen, er det tilstrækkeligt for kommunen at konstatere dette i handleplanen. I andre tilfælde kan der være behov for initiativer fra kommunens side, f.eks. med et samarbejde mellem de relevante afdelinger i kommunen. Efter gældende ret på uddannelsesområdet og beskæftigelsesområdet har den unge en række muligheder for og ret til rådgivning og støtte. Kommunen skal efter forslaget til stk. 5 sikre, at den unge kommer i kontakt med de relevante hjælpesystemer, herunder centrene for Ungdommens Uddannelsesvejledning, således at den unge kommer i gang med relevant uddannelse eller beskæftigelse.

Hvilke forhold, kommunen i øvrigt skal inddrage i revisionen af handleplanen, vil afhænge af den konkrete sag. Der kan f.eks. være tale om boligforhold, familiesituation m.v.

Kommunen har efter gældende ret ikke pligt til at træffe en afgørelse i de tilfælde, hvor kommunen ikke skønner, at der er behov for efterværn. Ved at kræve at kommunen skal træffe afgørelse om efterværn, skærpes kommunens opmærksomhed på efterværnet, idet kommunen ikke kan træffe en afgørelse om efterværn uden at have forholdt sig til det videre forløb for den unge. Samtidig får den unge en skriftlig og begrundet afgørelse samt mulighed for at få afgørelsen efterprøvet i klagesystemet. Klage over afslag på efterværn, jf. § 62 a, har som udgangspunkt opsættende virkning, jf. forslaget til ændring af retssikkerhedslovens § 72.

I de situationer, hvor opholdskommunen træffer afgørelse om efterværn, jf. § 62 a, der skal gennemføres i en anden kommune, følger det af reglerne om mellemkommunal refusion i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at det er den kommune, der har truffet afgørelsen om efterværn, der betaler. Når en ung fylder 18 år, vil vedkommende efter de gældende regler om handlekommune i retssikkerhedsloven få ny opholdskommune i den kommune, hvor den unge opholder sig. Hvis der er behov for afgørelser om iværksættelse af foranstaltninger efter § 62 a, jf. stk. 5, er det således den nye opholdskommune, der træffer afgørelse.